

erat Lucensem episcopum, quem prius ex his habere A landiani in append. ad diem 25 Maii tom. V ejusdem possent, in papam eligere post obitum suum quan- mensis part. 1, pag. 1931, aiunt eum obiisse 1082, 16 tocius festinarent. Hæc adeo clara sunt et expressa, Aprilis, vel, ut alii volunt, 17 Maii.

GEBUINI

LUGDUNENSIS ARCHIEPISCOPI

EPISTOLA

AD RODULPHUM TURONENSEM.

(Bibliotheca Patrum Lugdun., tom. XVI, pag. 768.)

G. Lugdunensis Ecclesiæ presbyter indignus ex- mio Patri et specialiter colendo † R. Turonicæ sedis archiepiscopo cum grege sibi commisso æternæ Leati-udinis gloriam.

O quam bona et quam sublimis est humilitas, quæ potentes elatos de sede superbiæ dejicit, et pauperes humiles de stercore erigit (*Psal. cxvi, 7*)! Ipsius est enim tanta potestas, ut per ipsam de labore ad requiem, de morte ad vitam, de pœnis ad gloriam transire debeamus. Ipsa est per quam fortes deprimuntur, humiles exaltantur, humilitate profecto Deus super omnia manens de forti armato nobiliter triumphavit, et de mundo, quem captivum tenebat, exclusit humilitas Dei, propter quod et exaltavit illum Deus, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen (*Philipp. ii, 9*). » Hac itaque virtute vestram benignitatem plenam esse reperimus, cum sanctæ meæ Lugdunensi Ecclesiæ more prædecessorum vestrorum tam humillima devotione, tam charitativa supplicatione humilitatis ac totius obedientiæ obsequium reddere non dedignamini. Unde quatenus penset magnitudo vestræ discretionis, cum quanta dulcedine, cum quanto charitatis fervore humilitatem vestram diligamus, certi quod nos a vobis diligimus scimus : quia Scriptura dicit : *Amat anima amantem se*. Præterea sciat dilectio vestra quod cum tanta dulcedine vos amamus, ut si vestra postularet necessitas, qua dilectione Apostolus pro Galatis oculos dare profiteretur, eadem nos oculos nostros pro vobis eruere, et pro vobis dare non dubitaremus. Nam ubi humilitatem matri vestræ ostenditis, quid aliud hoc faciendo agitur, nisi ut vos ex debito

nostri, et nos ex charitate vestri efficiamur ? Unde tanto magis ac magis vestra apud pium Redemptorem erit uberius, quanto magis humilitatem per quam cunctorum fratrum concordia, et sanctæ universæ Ecclesiæ unitas custoditur, retinere studueritis. De charitate igitur vestra, sicut revera de charissimo amico confidentes, aures pietatis vestræ fiducialiter pulsare non dubitamus, procul dubio credentes quod minime patiamini nos contristari, maxime in tali re, unde anima vestra multum poterit adjuvari. Est enim vobis abbatia quædam Sabiniacus nomine, locus ab antiquo nobilissimus, antiquam Deo gratias adhuc servans nobilitatem, qui suo jam diu est orbatus pastore, pro quo rogo ego, rogat Ecclesia Lugdunensis, pro quo huc ad vos imploraturus venissem, nisi quod tot ac tantis infirmitatibus premor, ut non dicam me ad vos ire, sed respirare vix licet. Nunc igitur, quia præsentia corporali vobiscum esse nequeo, Spiritu autem vobiscum semper maneo, deprecor ut in uno spiritu congregati domnum † B., Majoris monasterii abbatem, cum multa dulcedine ex nostra parte et vestra, monendo, deprecando exoretis, quatenus mihi suo dilecto, et desolatis fratribus misericordiam suam poscentibus, consulere non differat. Mittat Patrem, mittat pastorem, qui cum tanta cautela gregem suum custodiat, ne antiquo hosti ex aliqua parte aditus pateat, per quem ad ipsum gregem unquam irrumpere valeat. Valete. Omnipotens Deus vitam vestram per multorum annorum curricula extendat, et post longa tempora in cœlestis vos patriæ mensa suscipiat. Item valete, mandatis insistite.